

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/81/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124254640
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124254640.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie sumy 599,98 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 42C/37/2024-272 zo dňa 30.05.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) v poradí druhým odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 599,98 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 599,98 Eur od 13.10.2023 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (v poradí prvý výrok odvolaním napadnutého rozsudku) a súčasne rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % (v poradí druhý výrok odvolaním napadnutého rozsudku).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 07.07.2023 došlo v A. ku škodovej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu vozidla Volkswagen Touareg, ev. č. B. patriaceho poškodenému C. D., a to prevádzkou motorového vozidla Volvo V90, ev. č. B., poisteného

v poisťovni žalovaného. Rovnako ako nespornú súd prvej inštancie považoval skutočnosť, že žalobca a poškodený C. D. uzavreli dňa 11.09.2023 Zmluvu o nájme č. 542/701, na základe ktorej žalobca ako prenajímateľ prenajal poškodenému ako nájomcovi motorové vozidlo ŠKODA KODIAQ, ev. č. E. na dobu od 11.09.2023 počas nevyhnutného času opravy za cenu s uvádzaným denným nájomným 83,33 Eur bez DPH. Vychádzal z ustáleného skutkového stavu, že po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 230568 zo dňa 26.09.2023 s dátumom splatnosti 10.10.2023 na sumu 1.599,94 Eur s DPH za nájom vozidla od 11.09.2023 do 26.09.2023, t. j. 16 dní nájmu s tým, že na faktúre je dopísaný jazdný výkon počítadla s prevzatím 114164 a odovzdaním 114589, t. j. 425 km. Dospel k záveru, že v dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb – podnikateľské účely a zabezpečenie chodu firmy v okrese F.. Mal preukázané, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.09.2023 postúpil postupca C. D., G. XXXX/XX, XXX XX F., žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku vo výške 1.599,94 Eur z nároku voči žalovanému podľa § 4

zákona č. 381/2001 Z. z. za užívanie náhradného vozidla za odplatu 1.599,94 Eur s tým, že v čl. 5 zmluvy sa strany dohodli na vzájomnom započítaní záväzkov a to odplaty postupcu voči pohľadávke postupníka, ktorú mal voči postupcovi na základe nájmu náhradného vozidla vo výške 1.599,94 Eur vyúčtovanej faktúrou č. 230568. Ustálil, že postúpenie bolo postupcom listom zo dňa 26.09.2023 oznámené žalovanému s výzvou na plnenie na účet postupníka, t. j. žalobcu. Ďalej mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 28.09.2023 adresovanom žalobcovi tomuto oznámil, že dňa 27.09.2023 ukončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie a žalobcovi bude poukázané poistné plnenie vo výške 999,96 Eur zodpovedajúce primeranej dobe zapožičania náhradného vozidla 10 dní, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov a čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami.

1.2 Súd prvej inštancie posúdil žalobcom uplatňovaný nárok ako dôvodný, pričom za relevantné pre posúdenie nároku považoval to, že poškodenému v dôsledku dopravnej nehody dňa 07.07.2023 vznikla na jeho motorovom vozidle značky Volkswagen Touareg, ev. č. B. škoda, keď medzi stranami sporu bolo nesporné a žiadnym spôsobom zo strany žalovaného nepopierané a ani nespochybňované, že k poškodeniu predmetného motorového vozidla došlo v príčinnej súvislosti dopravnou nehodou zo dňa 07.07.2023, ktorú zapríčinil poistený žalovaného.

1.3 Postúpenie pohľadávky poškodeného voči žalovanému na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla na žalobcu, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalobcom a poškodeným dňa 26.09.2023, považoval za platný právny úkon, z čoho vyvodil aj danosť aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávanom spore. Súd prvej inštancie posúdil pohľadávku poškodeného voči žalovanému na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla ako existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla poškodenému, ktorý si počas opravy poškodeného vozidla prenajal náhradné vozidlo, v dôsledku fakturácie prenájmu náhradného vozidla zo strany žalobcu. Vzhľadom na potrebu poškodeného počas trvania opravy poškodeného vozidla využívať náhradné motorové vozidlo neuznal krátenie času, za ktoré sa malo vyplatiť nájomné za prenájom náhradného vozidla zo strany žalovaného, nakoľko nájomná zmluva bola uzatvorená od 11.09.2023 do 26.09.2023, t. j. 16 dní nájmu s tým, že faktúra za opravu poškodeného vozidla bola vystavená dňa 26.09.2023 a poškodený si motorové vozidlo prevzal zo strany servisu dňa 26.09.2023. Námietky žalovaného týkajúce sa neprimeranej dĺžky nájmu považoval za právne nepodstatné. Vyslovil záver, že tým, že v dôsledku opravy poškodeného motorového vozidla nemal poškodený možnosť toto vozidlo užívať a po dobu jeho opravy nemal k dispozícii iné motorové vozidlo, bol nájom náhradného motorového vozidla po dobu, po ktorú bola vykonávaná oprava na motorovom vozidle poškodeného, účelný a primeraný, čo mal preukázané obsahom nájomnej zmluvy a vyplneným dotazníkom pre poškodeného k škodovej udalosti č. 9571796576. Uzavrel, že poškodeného nemožno zaťažovať tak, aby bol nútený vyhľadať si taký autoservis, ktorý by mu opravu auta vykonal v čo najkratšom čase, nakoľko uvedené by neprimerane zaťažovalo poškodeného aj preto, že v dôsledku zavinenia niekoho iného (t. j. poisteného u žalovaného) mu bola spôsobená škoda na jeho motorovom vozidle.

1.4 S poukazom na závery odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení č. k. 11Co/125/2024 zo dňa 27.02.2025 sa súd prvej inštancie zaoberal listinnými dôkazmi predloženými do konania stranami sporu, a to Odborným vyjadrením H. E. I., znalca pre odbor doprava cestná, číslo Znaleckého posudku 12/2024, predloženého do konania žalobcom spolu s jeho vyjadrením dňa 21.06.2024 a Odborným vyjadrením H. J. K. č. 12/2024 zo dňa 20.06.2024, predloženým do konania žalovaným spolu s jeho vyjadrením dňa 24.06.2024, a to elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu a následne písomne dňa 27.06.2024, pričom poukázal na to, že znalci sa v predmetných odborných vyjadreniach zaoberali posúdením časového rozsahu opravy vozidla značky zn. VW Touareg, ev. č. B., t. j. poškodeným motorovým vozidlom. Súčasne poukázal na to, že žalobca na podporu svojich tvrdení predložil do súdneho spisu „Vyjadrenie servisu k dĺžke opravy vozidla Touareg R-Line 3.0 V6 ev. č. B., na základe škodovej udalosti zo dňa 07.07.2023“ datované dňom 09.05.2025.

1.5 Upriamil pozornosť na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 s tým, že v širšom kontexte v ňom Ústavný súd SR výslovne uviedol, že aj doba od momentu oznámenia poisťovne o ukončení likvidácie škodovej udalosti je relevantnou na účely vyhodnotenia účelnosti doby nájmu. S akcentom na prejednávanú vec potom dospel k záveru, že celková doba nájmu náhradného vozidla počas opravy poškodeného vozidla je relevantná až do času jeho odovzdania poškodenému, pričom zdôraznil, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynula doba, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného v oprave. Pritom upriamil pozornosť na vyjadrenie autoservisu zo dňa 09.05.2025, v ktorom je uvedený podrobný priebeh opravy, pričom mal za to, že bolo potrebné zohľadniť, že v priebehu doby opravy boli dva

víkendy a jeden štátny sviatok dňa 15.09.2025, a teda reálne bolo vozidlo poškodeného v autoservise s potrebou opravy a výmeny poškodených dielov v trvaní 16 dní a po celú dobu, kedy bolo poškodené vozidlo v oprave, si poškodený prenajal náhradné vozidlo. Na základe uvedeného súd prvej inštancie vyslovil záver, že za dobu, pokiaľ svoje vlastné vozidlo nemohol používať (v dôsledku poškodenia vozidla klientom žalovaného), mal poškodený právo na prenájom náhradného vozidla, ktoré právo aj využil. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného, ktorá vyplynula z predloženého odborného vyjadrenia H. E. I., poukázal na záver H. I., že je možné znalecky konštatovať iba závery o predpoklade dĺžky opravy vozidla z technického hľadiska. V posudzovanom prípade zdôraznil, že bola vykonaná oprava poškodeného motorového vozidla v konkrétnom autoservise, ktorá trvala po dobu 16 dní, tzn. nie dobu maximálnych 10 dní, ktorá doba mala technicky zohľadňovať primeranú dobu. Uviedol, že znalec H. I. (poznámka odvolacieho súdu: z kontextu obsahu záveru súdu prvej inštancie vyplýva, že správne malo byť uvedené „H. J. K.“) neposudzoval možnosť konkrétneho značkového servisu opraviť vozidlo v lehote maximálne 10 dní, koľko vozidiel mal autoservis prijatých v oprave

v konkrétne dni, ako dlho trvalo objednanie konkrétnych súčiastok, koľko zamestnancov malo v rozhodnom čase dovolenku, či boli práceneschopní, koľkí zamestnanci boli na pracovisku a mohli sa venovať oprave poškodeného motorového vozidla. V danej súvislosti zdôraznil, že poškodený nemal nijakú možnosť ovplyvniť konanie značkového autoservisu, v ktorom bola vykonávaná oprava jeho poškodeného vozidla, a preto nemôže znášať následky neopravenia vozidla v skoršom čase (technicky eventuálne možnom), keď v konaní dokonca ani nebolo preukázané, že by autoservis GALIMEX s.r.o., pracovisko Žilina mal reálne možnosti poškodené vozidlo opraviť v lehote maximálne 10 kalendárnych dní, resp. 8 pracovných dní, ako na to poukazoval žalovaný v spojení s predloženým Odborným vyjadrením H. J. K., Znalecký úkon č. 12/2024. Uzavrel, že žalovaný je tým, ktorý musí znášať následky spojené s dĺžkou opravy motorového vozidla poškodeného, keď tento nepreukázal, že by ponúkol poškodenému možnosť opravy v konkrétnom (inom) autoservise, kde by skutočne bolo v moci autoservisu vykonať opravu v čase kratšom, ako tomu bolo oproti autoservisu GALIMEX s.r.o.. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalovaným učené svojvoľné krátenie dĺžky doby nájmu nemá oporu v zistenom skutkovom stave. Uzavrel, že nebolo možné krátenie počtu dní nájmu náhradného vozidla zo strany poškodeného, vychádzajúc z internej kalkulácie žalovaného, resp. s poukazom na Odborné vyjadrenie č. 12/2024 H. J. K., v ktorom sa znalkyňa vyjadrovala iba výlučne k dĺžke opravy z technického hľadiska, pričom vyslovil, že každá jednotlivá oprava má svoje vlastné špecifiká a bez skúmania jednotlivých presných okolností opravy, v predmetnom prípade bez zohľadnenia všetkých faktorov a súvislostí opravy, nemožno použiť mechanické a jednostranné výpočty pre určenie „adekvátnej“ doby opravy motorového vozidla. Dospel k záveru, že žalovaný predloženým odborným vyjadrením nijakým spôsobom nepreukázal, že by konkrétny servis, ktorý vykonával opravu konkrétneho motorového vozidla, bol schopný vykonať opravu poškodeného vozidla v skoršom čase, ako ju reálne vykonal. Na základe uvedeného dospel k záveru, že nebolo dôvodné krátiť poisťné plnenie priznané žalobcovi z titulu postúpenia pohľadávky na zaplatenie nájomného, a preto žalobe ako dôvodnej vyhovel. 1.6 Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úroky z omeškania od 13.10.2023 z dôvodu, že ukončenie poisťného šetrenia bolo oznámené listom zo dňa 28.09.2023, v ktorom žalovaný žalobcovi oznámil, že poisťné šetrenie bolo ukončené dňa 27.09.2023 a dňa 28.09.2023 začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 12.10.2023. Konštatoval, že úrok z omeškania bol súdom priznaný s poukazom na ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001

Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020 z 14.10.2020.

1.7 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) v spojení s § 396 ods. 3 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol voči žalovanému úspešný v plnom rozsahu v konaní pred súdom prvej inštancie, priznal právo na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v celom rozsahu žalovaný riadne a včas odvolanie z dôvodov prezumovaných ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP.

2.1

V odvolaní žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval rozsah škôd vzniknutých na motorovom vozidle poškodeného, avšak s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax mal za to, že je neprimerané, aby oprava motorového vozidla trvala neúmerne dlhú dobu a tým sa zvyšovali náklady na poskytnutie

náhradného vozidla poškodenému s tým, že žalovaný priznal náhradu nájomného za 10 dní trvania nájmu a poistné plnenie bolo znížené o neprimeranú dĺžku nájmu v rozsahu 6 dní, ktorú žalobca požadoval. V danej súvislosti žalovaný poukázal na to, že on určil dĺžku prenájmu v primeranej dobe s ohľadom na čas opravy poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, ako aj čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami. V súvislosti so svojou argumentáciou poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/131/2019, ako aj rozsudku Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. 52C/36/2024 zo dňa 03.10.2024. Podľa žalovaného skutočnosť, že bola potrebná oprava poškodeného vozidla, nie je v rozpore s faktom, že táto oprava trvala nepomerne dlho, keď opravné úkony boli fakturované v trvaní 9,7 normohodín prác (faktúra autoservisu č. OF2325 353056 zo dňa 26.09.2023), pričom podľa žalovaného aj pri zohľadnení dôb obstarania náhradných dielov a vykonania obhliadok vozidla je 16 dní neprimerane dlhé obdobie, v ktorom bolo vozidlo umiestnené v servise za účelom opravy. Žalovaný mal za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dôvody, ktoré by opodstatňovali uvedenú dĺžku opravy poškodeného vozidla, a teda neuniesol dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažuje v otázke preukázania nadmernej dĺžky opravy, ktorá sa následne odzrkadlila aj v dĺžke prenájmu náhradného motorového vozidla. Podľa žalovaného bremeno zodpovednosti za takýto postup servisu následne nemôže byť presunuté na žalovaného, ktorý uvedenú skutočnosť nijako nevedel ovplyvniť.

2.2

Žalovaný namietal, že vyjadrenie autoservisu spoločnosti GALIMEX s.r.o. nepreukazuje primeranú dĺžku opravy poškodeného vozidla, pričom opätovne poukázal na časovú náročnosť opravy v dĺžke 9,7 hodiny, ktorá vyplýva z faktúry autoservisu, ktorou vyúčtoval predmetnú opravu. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že predmetné vyjadrenie autoservisu zo dňa 09.05.2025 obsahuje podrobný priebeh opravy, keď z predmetného vyjadrenia nie je vôbec zrejmé, aké úkony a v ktoré konkrétne dni vykonal autoservis od 13.09. do 26.09.2023. Mal za to, že vyjadrenia autoservisu v zmysle, že dĺžka opravy „bola primeraná typu a rozsahu poškodení poškodeného vozidla...“, nie je dostatočným preukázaním primeranosti dĺžky opravy a takéto vyjadrenia autoservisu sú len všeobecného charakteru a produkované vždy pravidelne v rovnakom znení v takomto type konaní. Podľa žalovaného ani vyjadrenia autoservisu o tom, že na obdobie opravy pripadli dva víkendy a sviatok dňa 15.09.2023, nepreukazuje uvedenú dĺžku opravy, pričom opätovne poukázal na závery vyplývajúce z Odborného vyjadrenia H. K. č. 12/2024, podľa ktorej bolo možné uvažovať s primeraným časovým rozsahom opravy vozidla Volkswagen v rozsahu, ako bolo poškodené pri škodovej udalosti zo dňa 07.07.2023 v úrovni cca 8 pracovných dní, t. j. 10 kalendárnych dní. Žalovaný mal potom za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne skutočností, ktoré mali vplyv na výrazné predĺženie opravy, a to ani vyjadrením autoservisu zo dňa 09.05.2025. Mal za to, že pokiaľ servis nevie vykonať opravu vozidla vo výrobcov stanovených termínoch, či už z kapacitných alebo iných dôvodov a v súvislosti s jeho činnosťou vzniknú na jeho strane neodôvodnené prestoje, nemôže byť škoda, ktorá vznikne následne z týchto dôvodov prenesená automaticky na žalovaného a nejde v danom prípade o príčinnú súvislosť takejto škody so škodovou udalosťou zo dňa 07.07.2023 a za takú škodu, ktorá týmto spôsobom vznikne, má zodpovedať autoservis. Podľa žalovaného bremeno zodpovednosti za postup servisu nemôže byť presunuté na žalovaného, ktorý uvedenú skutočnosť nijako nevie ovplyvniť, a to ani v prípade, ak ide o zmluvný servis, pretože nie je v kapacitných možnostiach žalovaného sledovať dĺžku každej jednej opravy a túto príbežne voči autoservisu namietat'. Súčasne poukázal na to, že on v konaní nevyslovil taký argument, ktorý by spočíval v tom, že požaduje, aby poškodený vyhľadával autoservis s najrýchlejšou dobou opravy, resp. s najnižšími cenami, pričom on len v rámci procesnej obrany poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/131/2019, kde tento súd taký názor prezentoval. Žalovaný mal súčasne za to, že pokiaľ bolo poškodené motorové vozidlo po škodovej udalosti nepojazdné, nič nebránilo poškodenému autoservisu, aby sa dohodli na takom termíne opravy, aby boli vylúčené neodôvodnené prestoje na strane autoservisu. Žalovaný opätovne v súlade so svojou argumentáciou zo štádia konania pred súdom prvej inštancie poukázal na závery vyplývajúce z Odborného vyjadrenia H. K. Znalecký úkon č. 12/2024, pričom mal za to, že súd prvej inštancie sa s predmetným odborným vyjadrením vysporiadal nedostatočne, a to vzhľadom na to, že vyjadrenie obsahuje znaleckú doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP. Poukázal aj na zrejmú nesprávnosť uvedenú v bode 45. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorej súd odkázal na odborné vyjadrenia H. E. I., pričom z kontextu záverov súdu prvej inštancie má byť zrejmé, že závery súdu prvej inštancie v týchto súvislostiach vyslovené sa vzťahovali na odborné vyjadrenie znalkyne H. J. K.. Žalovaný zdôraznil, že z odborného vyjadrenia H. K. vyplýva, že aj keď znalkyňa vypočítala dobu opravy poškodeného motorového vozidla na 1,21 pracovného dňa, túto dobu opravy navýšila na približne sedemnásobok (8 pracovných dní, 10 kalendárnych dní), aby ňou boli

dostatočne pokryté všetky situácie, ktoré v autoservise môžu nastať počas vykonávania opravy. Preto sa žalovaný domnieva, že doba vykonávania opravy, tak ako bola preukázaná v konaní, predstavuje výrazné prekročenie primeranej doby na opravu poškodeného motorového vozidla poškodeného, čo bolo preukázané práve odborným vyjadrením

H. K.. V daných súvislostiach žalovaný poukázal aj na stanovisko Národnej banky Slovenska, podľa ktorého pri určení primeranej dĺžky opravy a na to nadväzujúcej dobe nájmu náhradného vozidla postupoval. Žalovaný preto naďalej zotrval na názore, že žalobca nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania náhradného motorového vozidla voči žalovanému po dobu dlhšiu, ako je doba, za ktorú mu žalovaný poskytol plnenie a v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.11.2024 sp. zn. 11Co/38/2024-135.

2.3

Vo vzťahu k Odbornému vyjadreniu H. E. I. č. 12/2024, znalca z odboru doprava cestná, poukázal žalovaný na to, že menovaný znalec sa v celej posudkovej časti absolútne nevyjadruje k posúdeniu časového rozsahu opravy, ktorej sa predmetný spor týka, len ku skutočnostiam, ktoré sú pre prejednávajúcu vec absolútne irelevantné. Na základe uvedeného mal za to, že žalobcom predložené odborné vyjadrenie H. I. nemá žiadnu výpovednú hodnotu, nakoľko H. I. posudzoval stav motorového vozidla a nie dĺžku jeho opravy a k dĺžke opravy sa žiadnym spôsobom nevyjadril, len uviedol, že posudzovanie dĺžky opravy bolo neekonomické. V danej súvislosti zdôraznil, že predmetné odborné vyjadrenie neobsahuje ani znaleckú doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP.

2.4

Žalovaný súčasne namietal, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, čo zakladá inú vadu konania ako odvolací dôvod, pričom mal za to, že písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Poukázal na závery vyplývajúce z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých je potrebné za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Súčasne mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrálne.

2.5

Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil/vo veci sám rozhodol, a to tak, že žalobu voči žalovanému v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu považoval rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Zotrval na všetkých svojich dovtedajších tvrdeniach a stanoviskách.

3.1

Argumentáciu žalovaného vo vzťahu k dĺžke opravy poškodeného motorového vozidla považoval žalobca za irelevantnú, nakoľko práve stav, do ktorého sa poškodený dostal, zaviniel klient žalovaného, a preto nemožno nepriaznivosť tohto stavu pripisovať na ťarchu poškodeného práve neprimeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy. V danej súvislosti poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/110/2017.

3.2

Pokiaľ žalovaný poukazoval na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/131/2019, mal žalobca za to, že uvedený rozsudok vychádza z odlišného skutkového stavu, nakoľko z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že oprava sa na vozidle v čase, kedy bolo v nájme náhradné vozidlo, nevykonávala vôbec z dôvodu čakania na náhradný diel, pričom však v prejednávanej veci bola oprava na vozidle vykonávaná počas celej doby, kedy sa vozidlo nachádzalo v servise za účelom opravy, keď žalovaný nepreukázal opak. V danej súvislosti poukázal na ust. § 151 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana účinne nepoprela, sa považujú za nesporné. Zopakoval svoju argumentáciu zo štádia konania pred súdom prvej inštancie, v zmysle ktorej bolo potrebné v prejednávanej veci vychádzať z celkovej dĺžky opravy, ako bola preukázaná predloženými listinami, keď podľa jeho názoru podstatným pre posúdenie účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného vozidla je obmedzenie poškodeného v dôsledku poisťnej udalosti, ktorá spočíva v nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, nakoľko toto sa nachádza za účelom opravy v servise. Žalobca sa nestotožnil s tvrdeniami žalovaného, podľa ktorých žalobca nepreukázal dôvody, ktoré by opodstatňovali dĺžku opravy poškodeného motorového vozidla v rozsahu 16 dní. V tejto súvislosti primárne poukázal na to, že žalovaný nepreukázal, že by oprava poškodeného vozidla mala trvať dlhú dobu, tak ako tvrdí a súčasne z dôvodu, že žalovaný (poznámka odvolacieho súdu: z kontextu vyplýva, že správne malo byť uvedené

„žalobca“) do konania predložil vyjadrenie servisu, z ktorého vyplýva časový harmonogram opravy. V tejto súvislosti poukázal aj na zákazkový list servisu, z ktorého vyplýva, že servis predpokladal, že oprava bude vykonávaná až do dňa 29.09.2023 a napriek tejto skutočnosti dokázal ukončiť opravu ešte skôr, čo podľa žalobcu nepochybne svedčí o tom, že servis opravu žiadnym spôsobom nepredlžoval.

3.3

Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že opravné úkony mali byť fakturované v trvaní 9,7 normohodín, tak podľa žalobcu je zrejmé, že počet normohodín vo faktúre nikdy neodzrkadľuje reálny čas, ktorý pracovníci servisu strávili pri oprave vozidla a autoservis si môže vyúčtovať len vynaloženú prácu stanovenú kalkulačnými programami. Poukázal na to, že samotné servisy majú prax, čo najskôr vozidlo odovzdať zákazníkovi a je nelogické, aby servis vozidla zdržiaval umelo a prípadne naťahoval dĺžku opravy poškodeného vozidla.

3.4

Taktiež poukázal na to, že servis, ktorý vykonával opravu poškodeného vozidla, je partnerským servisom žalovaného a pokiaľ sa žalovanému javilo, že oprava trvá dlhšie, ako by podľa predstáv žalovaného trvať mala, nič mu nebránilo v tom, aby túto skutočnosť riešil priamo so servisom v rozhodnom období, obzvlášť za situácie, keď žalovaný vedel, že poškodený má prenajaté náhradné vozidlo. Zdôraznil, že poškodený sa ako vlastník vozidla obrátil na autorizovaný servis vlastnej značky vozidla, čo samo o sebe predpokladá záruku rýchleho a kvalitného vyhotovenia opravy odborným personálom pri zachovaní technologických postupov danej značky vozidla a ak by daný servis nebol schopný dodržiavať prísne pravidlá stanovené dílerom predmetných vozidiel na území SR, nemohol by dostať označenie autorizovaný servis.

3.5

Žalobca mal za to, že žalovaný si sám svojvoľne na základe akýchsi svojich interných výpočtov určuje, aká dĺžka opravy by mala byť primeraná a aká už nie, a to bez toho, aby disponoval potrebnými znalosťami ohľadom priebehu konkrétnej opravy. V danej súvislosti poukázal na to, že aj podľa žalovaným predloženého odborného vyjadrenia, ktoré sa zaoberalo stanovením dĺžky opravy z technického hľadiska, vyplynulo, že možno uvažovať o dĺžke opravy v trvaní 9 pracovných dní, pričom servis vykonával opravu 11 pracovných dní, čo je len odborným vyjadrením deklarovaná primeraná dĺžka opravy z technického hľadiska. Podľa žalobcu o neprimerane dlhej oprave by bolo potom možné uvažovať nanajvýš v prípade, ak by táto niekoľkonásobne presiahla dĺžku opravy z technického hľadiska, čo sa však nestalo. Zdôraznil, že znalkyňa sa v žalovaným predloženom Odbornom vyjadrení č. 12/2024 vyjadrila iba výlučne k dĺžke opravy z technického hľadiska, čo je zaznamenané aj v listinných dokladoch, avšak odborné vyjadrenie nezohľadňuje objektívne možnosti daného prípadu týkajúce sa prevádzkových procesov daného autorizovaného servisu, ktoré poškodený nemôže ovplyvniť. Mal za to, že žalovaný ním predloženým všeobecným odborným vyjadrením týkajúcim sa opravy výlučne z technického hľadiska nijakým spôsobom nepreukázal, že by bol konkrétny servis, ktorý vykonával opravu konkrétneho poškodeného vozidla, schopný vykonať opravu poškodeného vozidla v skoršom čase, ako ju reálne vykonal. V danej súvislosti poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku súdu prvej inštancie v bode 45. a v bode 47. odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožnil, keď mal za to, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s Odborným vyjadrením

H. K. č. 12/2024. V daných súvislostiach poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutia Okresného súdu Martin sp. zn. 11C/17/2024 zo dňa 16.04.2024, rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 46C/24/2024 zo dňa 26.06.2024, rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/33/2024 zo dňa 02.07.2024 a rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/34/2024 z 15.10.2024.

3.6

V súvislosti s odborným vyjadrením, ktoré predložil do konania žalovaný, poukázal žalobca navyše na to, že kópia predmetného odborného vyjadrenia, ktorá mu bola v konaní doručená, neobsahovala ani len pečiatku a podpis znalkyne.

3.7

Zdôraznil, že počas celej dĺžky opravy pretrvávalo rovnaké postavenie poškodeného, a to také, že poškodený bol obmedzený v možnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo a jeho postavenie sa zmenilo, až keď mu bolo vozidlo vydané zo servisu, a preto počas celej dĺžky opravy mal poškodený nárok na nájom náhradného vozidla (v tejto súvislosti poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/145/2020, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/138/2019 zo dňa 03.12.2019, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/81/2021 zo dňa 30.11.2021, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/105/2024 a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/215/2020).

3.8

Žalobca poukázal na to, že znalec v závere žalobcom predloženého odborného vyjadrenia jednoznačne uvádza, že posúdenie časového rozsahu opravy nie je možné z predložených dokladov jednoznačne a presne stanoviť, a preto nebolo možné jednoznačne presne stanoviť čas, za ktorý mala byť oprava vykonaná.

3.9

K namietanej arbitrárnosti a svojvôli súdu prvej inštancie žalobca poukázal na to, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby na každý jeden argument strany sporu bola daná podrobná odpoveď s tým, že samotná skutočnosť, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom súdu riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku, ešte neznamená, že tým došlo k porušeniu jeho práv na spravodlivý proces.

3.10

Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal mu voči žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3.11

Strany sporu v odvolacom konaní ďalšie podania neprodukovali.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t. j. žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, keďže súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP], preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v poradí prvom výroku aj v závislom v poradí druhom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie bol odvolaním napadnutý z dôvodov prezumovaných ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP.

6. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (odsek 1) s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keby neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (odsek 2). Z uvedeného vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keby takéto pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nevzhladol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

7. Odvolateľ v odvolaní vzhľadom na obsah odvolania a charakter odvolacích námietok primárne namietal nepreskúmateľnosť, arbitrárnosť a nedostatočnú odôvodnenosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

7.1

Krajský súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, teda to, či súd prvej inštancie na správne a v úplnosti zistený skutkový stav aplikoval príslušné právne normy a či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, a to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú otázku alebo argument sporovej strany, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/2005).

7.2

V prvom rade pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia, ktorej súčasťou je aj právo strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Súd sa teda musí účinne zaoberať námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS

46/05, II. ÚS 76/07, podobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, Séria A, č. 254-B, strana 49, § 30). Inak povedané, judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko, Hiro Balani c. Španielsko, Georgiadis c. Grécko, Higgins c. Francúzsko). Ak rozhodnutie okresného súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 CSP, je nepreskúmateľné. K porušeniu práva na spravodlivý proces môže teda dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia (porovnaj I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, III. ÚS 47/2019, 4Cdo/34/2018, 4Cdo/3/2019, 5Cdo/57/2019, 8Cdo/152/2018). V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR pritom platí, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony strany primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (II. ÚS 675/2014, IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, III. ÚS 32/07). Vecná spojitosť odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na spravodlivý proces garantuje každej strane konania, že vydaný rozsudok musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, a teda na to, by premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na ich základe dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne a v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé.

7.3

Vychádzajúc z vyššie vyslovených východísk odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, keď uviedol rozhodujúci skutkový stav a primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania a svoje právne závery náležite vysvetlil a uspokojivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto nemožno in globo považovať za rozporné s požiadavkou vyplývajúcou z práva na spravodlivý proces, keďže je z neho zreteľné, z akého skutkového stavu súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal a o aké ustanovenia právnych predpisov sa jeho rozhodnutie opieralo a ako boli tieto relevantné ustanovenia ním interpretované. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie svoje skutkové a na tieto nadväzujúce právne závery podrobne vymedzil v bodoch 39. až 47. odôvodnenia svojho rozsudku, pričom s týmito závermi (až na zrejmu nesprávnosť týkajúcu sa odkazu súdu prvej inštancie vo vzťahu k argumentačnej línii žalovanej strany na odborné vyjadrenie H. E. I., keď uvedený odkaz sa mal týkať Odborného vyjadrenia H. J. K. č. 12/2024) sa stotožňuje.

8. Rovnako ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj odvoláciu námietku žalovaného, že súd prvej inštancie na danú vec neaplikoval kritériá nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla, pričom namietal dôvodnosť nájmu náhradného motorového vozidla z hľadiska dĺžky opravy stanovenej na základe Odborného vyjadrenia H. J. K., č. znaleckého úkonu 12/2024.

8.1

Vo vzťahu k zodpovedaniu tejto žalovaným namietanej otázky odvolací súd upriamuje pozornosť na bod 45. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom vyslovil záver, že v konaní nebolo preukázané, že by autoservis GALIMEX s.r.o., pracovisko Žilina mal reálne možnosti poškodené vozidlo opraviť v dobe maximálne 10 kalendárnych dní, resp. 8 pracovných dní, ako na to poukazoval žalovaný v spojení s predloženým Odborným vyjadrením H. J. K., znalecký úkon č. 12/2024. Rovnako poukazuje na zhrňujúci záver vyslovený v bode 47. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, podľa ktorého nebolo možné uznať krátenie počtu dní nájmu náhradného vozidla zo strany poškodeného, vychádzajúc z internej kalkulácie žalovaného, resp. s poukazom na Odborné vyjadrenie č. 12/2024 H. J. K., v ktorom sa znalkyňa vyjadrovala výlučne k dĺžke opravy z technického hľadiska, pričom súd prvej inštancie akcentoval tú skutočnosť, že každá jednotlivá oprava má svoje vlastné špecifiká a bez skúmania jednotlivých presných okolností opravy v predmetnom prípade a bez zohľadnenia všetkých faktorov a súvislostí opravy nemožno použiť mechanické a jednostranné výpočty pre určenie „adekvátnej“ doby opravy motorového vozidla.

9. Na doplnenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za vhodné doplniť, že zásadnou a medzi stranami spornou otázkou v spore bolo to, či dobu, po ktorú je motorové vozidlo poškodené a umiestnené v autoopravovni, možno ponímať absolútne v tom zmysle, či skutočnosť ovplyvňujúca túto dobu (vo význame jej predĺženia) nemôžu byť na ujmu poškodeného. Odvolací súd pri posudzovaní uvedenej otázky zotrváva na svojom názore vyslovenom v bode 12.2 odôvodnenia svojho (zrušujúceho) uznesenia č.k. 11Co/125/2024-220 zo dňa 27.02.2025, že na strane jednej je

(východiskovo) potrebné zohľadňovať samotnú skutočnosť, ktorá viedla poškodeného k tomu, že si prenajal motorové vozidlo z dôvodu nemožnosti užívania jeho vlastného motorového vozidla, a to po dobu opravy, keď táto nemožnosť bola spôsobená práve poisníkom žalovaného ako poisťovateľa. Na strane druhej je potrebné brať ohľad na to, že môžu nastať (a aj bežne nastávajú) situácie, kedy doba opravy nie je determinovaná výlučne rozsahom poškodenia (a potreby vykonania poškodeniu zodpovedajúcej opravy), a že na dobu opravy môžu mať vplyv aj ďalšie okolnosti, ktoré opravu (resp. zotrvanie poškodeného vozidla v opravovni) predlžia. S poukazom na uvedené nemožno potom dobu, po ktorú sa poškodené vozidlo nachádza v autoopravovni, ponímať absolútne ako dobu rozhodnú pre určenie primeranosti nájmu, nakoľko na dĺžku opravy môžu mať vplyv aj ďalšie (spotrebou opravy poškodenia motorového vozidla bezprostredne nesúvisiace) okolnosti, za ktoré škodca nemôže niesť zodpovednosť. Na druhej strane však ani vychádzanie z primeranej dĺžky opravy zodpovedajúcej „technickému“ výpočtu nemožno brať ako jediné určovacie kritérium, nakoľko toto nemusí vo všetkých aspektoch zodpovedať konkrétnosti posudzovaného prípadu. Tak, ako to odvolací súd už prezumoval vo svojom zrušovacom uznesení prvého rozsudku súdu prvej inštancie, ponímanie primeranej dĺžky opravy z technického hľadiska možno akceptovať ako určitú mierku pre posúdenie primeranosti dĺžky zotrvania motorového vozidla, ktoré však v konečnom vyjadrení je/môže byť v každom individuálnom prípade podmienené inými okolnosťami. Je potrebné zdôrazniť, že sa jedná len o ťažko vopred vypočítateľný enumerát okolností, z ktorých niektoré sú dané objektívne a nemožno ich ovplyvniť (napríklad dni pracovného voľna počas opravy objektívna nedostupnosť náhradných dielov; pričom v danom prípade na dobu opravy pripadali celkovo 4 dni víkendov a 1 sviatok dňa 15.09.2023), niektoré sú objektívne, ale možno ich ovplyvniť za splnenia ďalších podmienok (napríklad vyťaženosť prevádzok opravovne, prípadne disponibilný počet zamestnancov opravovne) a niektoré možno posúdiť ako subjektívne (napríklad pochybenia opravovne pri vykonávaní opravy majúce vplyv na dobu opravy). V danom prípade žalobca preukazoval účelnosť doby nájmu motorového vozidla dobou, po ktorú bolo jeho motorové vozidlo umiestnené za účelom opravy v dotknutej autoopravovni, t. j. od 11.09.2023 do 26.09.2023, t. j. v celkovom trvaní 16 dní a naproti tomu žalovaný vychádzal zo záverov Odborného vyjadrenia H. J. K. č. 12/2024, podľa ktorého s prihliadnutím k celkovému procesu opravy vozidla Volkswagen v autoopravovni bolo možné považovať z technického hľadiska za primeranú dĺžku opravy tohto vozidla v rozsahu, ako bolo poškodené pri škodovej udalosti dňa 07.07.2023 v úrovni cca 9 pracovných dní (v prípade, ak by oprava bola vykonávaná s využitím jedného zamestnanca autoopravovne na všetky úkony súvisiace s opravou vozidla) s tým, že v prípade, ak by boli viaceré úkony vykonávané v jednom čase viacerými pracovníkmi servisu samostatne a nezávisle od seba, mohol sa uvedený časový rozsah opravy cca 9 pracovných dní skrátiť na 8 pracovných dní, čo predstavuje 10 kalendárnych dní. V prejednávanom spore sa k samotnej dĺžke opravy vyjadril aj autoservis vykonávajúci opravu, ktorý predložil relevantný prehľad úkonov súvisiacich s vykonávaním predmetnej opravy, z ktorého nevyplývajú žiadne subjektívne pochybenia tohto servisu (opravovne) pri vykonávaní opravy, ktoré by mali za následok neúmerne predĺženie tejto opravy (viď č. I. 241 spisu). Vychádzajúc potom z premisy, že opravovňa postupuje tak, aby poškodené vozidlo opravila čo najrýchlejšie v rámci svojich kapacít, keď žalovaný neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodit' pochybenia opravovne pri vykonávaní opravy, ktoré by mali za následok predĺženie samotnej opravy, možno podľa názoru odvolacieho súdu akceptovať výšku škody, ktorá zodpovedá nájomnému po dobu zotrvania poškodeného vozidla v opravovni. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na to, že motorové vozidlo poškodeného sa nachádzalo v opravovni od 11.09.2023 do 26.09.2023, z čoho na obdobie tejto opravy prislúchali celkovo dva víkendy a jeden sviatok, keď aj z vyjadrenia predmetného servisu vyplýva, že na predmetnom opravovanom vozidle bola vykonaná doohliadka, ktorá bola následne schválená, na čo boli objednané náhradné diely, po doručení ktorých bola následne zahájená oprava, keď zo samotného vyjadrenia opravovne vyplýva, že tieto úkony boli vykonávané kontinuálne.

10. Na základe uvedeného, pri absencii ďalších konkrétnych odvolacích námietok, odvolací súd, viazaný dôvodmi odvolania, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

11. Konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalovaného potom odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil aj v závislosti, v poradí druhom výroku o práve na náhradu trov prvostupňového ako aj predchádzajúceho odvolacieho konania, ktorý vo vzťahu k výroku vo veci samej vykazuje vecnú správnosť (žalovaný vo vzťahu k predmetnému výroku nijako nekonkretizoval odvolaciu námietku).

12. O nároku na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný nemal v odvolacom

konaní ani len čiastočný úspech, keďže odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil. V súlade s § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
 - b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
 - c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.
- Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za nej koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].

V Žiline, dňa 26. novembra 2025.

JUDr. Vladimír Topoľančík

predseda senátu

JUDr. Eva Malíková

člen senátu

(z dôvodu čerpania rehabilitácie JUDr. Eva Malíková nemohla písomné vyhotovenie rozhodnutia podpísať/§ 394 ods. 2 Civilného sporového poriadku/)

JUDr. Roman Tichý

člen senátu

(z dôvodu čerpania rehabilitácie JUDr. Roman Tichý nemohol písomné vyhotovenie rozhodnutia podpísať/§ 394 ods. 2 Civilného sporového poriadku/)